

JIHOČESKÝ BĚŽECKÝ POHÁR

SERIÁL PŘÍSPĚVKŮ S PŘEDSTAVENÍM JUBILANTŮ

1. Jako historicky první účastník Jihočeského běžeckého poháru jsi v Lišově minulou sobotu (30.08.2025) absolvoval jubilejní 200. pohárový závod. Jaký je to pocit?

Překvapivě docela slušně. Nedávno jsem běžel velmi výživný půlmaraton na Lipně, svaly mě bolely celý následující týden, ve čtvrtek jsem zkusil vyběhnout, ale nešlo to. Ještě v pátek jsem se cítil unavený, ale v den závodu v Lišově už v pohodě. Možná to zařídila hlava a vědomí toho závodu. Při vlastním závodu se mi v hlavě ta „dvoustovka“ nijak nepletla, normálně jsem si zazávodil... 😊

2. Jak dlouho vlastně běháš a kolik závodů dohromady vč. nepohárových jsi už odběhal? Kolik z toho je maratonů?

Běžeckých závodů se účastním od roku 2003, takže mám aktuálně 22. sezonu. Sportu se ale věnuji od mládí, od střední školy, přes vysokou až vlastně doteď hraji basketbal a před běhy jsem si ještě před 30 lety přidal triatlon. Odběháno mám aktuálně 483 běžeckých závodů, z toho je 69 maratonů. I když mi přijde, že vlastně běhám pořád dokola skoro to samé, tak jsem odběhal 121 různých závodů (některé vícekrát), což je, myslím, docela vysoké číslo a svědčí to o velké pestrosti. Zahrnuje to devět států, vše v Evropě.

3. Proč jsi tehdy začal běhat a co Ti běhání dává?

Já už to psal i říkal vícekrát, tak to jen krátce zopakuji. V pátek večer v srpnu 2003 jsem šel do tehdy nově otevřeného multikina na film Jurský park a nabyl jsem po shlédnutí velmi silný dojem, že jediný, kdo má v tomto světě v nejbližší budoucnosti šanci, je ten, kdo se naučí běhat a utíkat před nebezpečím. Hned v sobotu ráno jsem vyhrabal doma nějaké „křusky“ a začal běhat. Od té doby jsem vlastně nepřestal, i když dinosaurů nebezpečí pominulo....>). Běhání mi umožňuje poměrně výraznou fyzickou aktivitu jako protiváhu k mé kancelářské práci, i když ani v kanceláři já moc neposedím. Také na většinu svých různých nápadů, co mě kdy napadly, přijdu při tréninku, jako třeba založit a provozovat Jihočeský klub maratonců, uspořádat Jihočeský běžecký pohár, organizovat velmi specifický Běh bez hodinek, ale různé drobné nápady přichází pořád.

(Děkujeme, že jsi zašel do toho kina! 😊 pozn. red.)

4. Je pro Tebe složité zkombinovat práci a běh, případně další sporty?

S kombinací nemám problém. V úřadě, kde pracuji, přesčasů neděláme, soboty a neděle jsou volné, takže v tomto směru je to dobré. Dříve jsem se více věnoval triatlonu, takže to zpravidla přes sezonu znamenalo dvakrát v týdnu plavat, dvakrát v týdnu kolo a dvakrát v týdnu běh, sedmý den byl závod, a to běh nebo triatlon, do toho dvakrát týdně večer ještě basketbal, takže člověk byl neustále v pohybu, ale neměl jsem s tím problém, zranění se mi vyhýbají.

5. Na jaký závod vzpomínáš nejraději a naopak?

Hodně „zažraný“ mám první maraton, už se ale neběhá, a to Mariánský maraton od katedrál z Budějic až na poutní místo Lomec u Vodňan. Běžel se přes Hlubokou a ty vesnice podél hlavní silnice. Po závodě nás posadili do autobusu a odvezli do místa startu. Tato zpáteční cesta trvala také dost dlouho a člověk u toho myslel na to, jaká je to vlastně dálka. Negativní

zkušenosti vlastně nemám; jednou jsme třeba s Jirkou Trnků na Včelné „zakufrovali“ a doběhli v době, kdy se už vyhlašovalo a nás už nečekali, ale i na tohle paradoxně rád vzpomínám.

6. Máš nějaký oblíbený závod, kam se rád vracíš?

Mám rád Běh okolo Hejtmanu v Chlumu u Třeboně, tam jsem se jednou dostal na 10 km pod 40 minut, to byl docela „fofr“. Rád jezdím i do Dačic na Dačickou 14. Půlmaratony ve Velešíně byly také hezké, škoda, že se už neběhají. Z triatlonů je to Betonový muž a žena na Veselských pískovnách, jezdí se to přes mé rodiště, kde mám aktuálně chalupu, závod to bývá povedený, a tamní rozdělení disciplín s přestávkami mi vyhovuje.

7. Máš do budoucnosti nějaký cíl, pokud jde o počet závodů, vylepšení/ udržení času, účast na novém závodě apod.?

V běhu to, doufám, dotáhnu na 500 závodů, to už není daleko. V triatlonech bych rád na počet 150, to už se také blíží. Dříve mi předpovídali, že uběhnu určitě 100 maratonů, ale tohle už, myslím, nedám, pokud se na to nesoustředím, nebo ze sebe neudělám tzv. „čárkaře“. Aktuálně mám nějaké „neplánovací“ období a nejraději se rozhoduji jen tak týden nebo dva před akcí, kam pojedou a čeho se zúčastním, to mi celkem vyhovuje. Zároveň se ale snažím v newsletterech držet aktuální termínovku alespoň dva měsíce dopředu, aby byl prostor na plánování pro ostatní.

Zpracoval: JG, 09/2025